

**[Nielsen Mann.]**

jeg vil kun henvise til, at en stor Del af Producenterne har den Opfattelse, at det er dem, der betaler, og det vejer dog noget til. Det er jo ogsaa et rent socialt Formaal, denne Lov tager Sigte paa, og det burde være saadan, at alle Samfundsborgere tog lige Del i de Byrder, som det er nødvendigt at paalægge for at støtte de svage. Det er ogsaa rigtigt, hvad dels mit Partis Ordfører i det andet høje Ting og nu ogsaa mit Partis Ordfører her under den foregaaende Sags Behandling har peget paa, at det ikke alene er Kødet, der er steget i Pris; en Række andre Varer er steget endda betydeligt mere, og der kan være Tale om og er Tale om at yde Støtte til dem, der trænger, men det er ganske enestaaende, at man yder denne Støtte ved en Særskat paa Producenterne. Det ser man ikke for andre Varers Vedkommende, og derfor er vi i mit Parti Modstandere af det Princip, der er nedlagt i Lovforslaget her, at det er Slagteafgiften, der skal indbringe de Midler, som er nødvendige til denne Lovs Gennemførelse. Man faar Indtryk af, at denne Regering er særlig tilbøjelig til at lægge Særbyrder paa Landbruget. Det er, som jeg før sagde, ikke set paa andre Omraader, at et enkelt Erhverv skal bære Byrden; og, som jeg før nævnte, man kan diskutere, om det er Producenten eller Forbrugeren, der betaler Slagteafgiften, men det er den almindelige Opfattelse blandt Producenterne, at det er dem, der betaler. Hvis der er stigende Priser, kan man maaske sige, at Forbrugerne betaler en vis Del af Slagteafgiften, men med de faldende Priser, vi har set i den senere Tid, er det min Opfattelse, at det ganske naturnødvendigt maa blive Producenterne, som kommer til at betale.

Men nu har Regeringspartierne jo Magten, som der blev sagt før, til at gennemføre Lovforslaget, og det er sandsynligt, at det vil være unyttigt at prøve paa at faa ændret Lovforslaget saa dybtgaaende, som vi fra mit Partis Side maa kræve, hvis vi skal stemme for det. Hvis det er muligt at faa det ændret saa dybtgaaende, vil en Udvalgsbehandling være heldig, men hvis den højtaerede Socialminister afviser de Betragtninger, som jeg her har fremsat, skal jeg afstaa fra at forlange Udvalgsbehandling.

**Korsgaard:** Som det blev udtalt under Behandlingen af det foregaaende Lovforslag, vilde vi fra vor Side gerne være med til at stille et Beløb af 3½ Mill. Kr. til Raadighed til Indkøb af Oksekød eller Uddeling af Kødkort til Billiggørelse af Oksekød, men da Hovedparten af Beløbet, de 2½ Mill. Kr., tages af Slagteafgiften, som vi fra vor Side mener burde finde en bedre, i hvert Fald en for Landbruget bedre Anvendelse paa anden Maade, kan vi ikke være med til Lovforslaget, og jeg beklager at maatte sige, at vi, som Forslaget foreligger, ikke kan stemme for det.

**Veistrup:** Det Lovforslag, vi her behandler, er jo en Fortsættelse af en bestaaende Lov, som har virket tilfredsstillende. Det drejer sig om et Beløb af 3½ Mill. Kr., hvoraf de 2½ Mill. Kr. tages af Kødfonden, medens 1 Mill. Kr. tages direkte af Statskassen. Men selv dette, at 1 Mill. Kr. tages af Statskassen, er altsaa ikke i Stand til at formilde de ærede Medlemmer, som talte for Venstre og de Konservative; de stemmer desuagtet imod. De 3½ Mill. Kr., der her er Tale om at fordele til Indkøb af Oksekød til trængende Personer, fordeles jo paa Grundlag af de Beløb, der ifølge Regnskaberne fra de forskellige Kommuner anvendes til forskellige sociale Formaal. Jeg skal for mit Vedkommende anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling og til Vedtagelse her i Tinget.

**Socialministeren (Ludvig Christensen):**

Jeg skal ikke genoptage den Diskussion, der fandt Sted under Behandlingen af det paa Dagsordenen forud for dette Forslag opførte Lovforslag, men nøjes med at fastholde den Formulering, Lovforslaget har, saaledes at det ærede 5te Medlem for 6te Kreds (Nielsen Mann) altsaa kan afstaa fra at begære Udvalg nedsat.

Jeg skal kun tilføje, at for mig som Socialminister kan det i og for sig være ligegyldigt, hvor Beløbet kommer fra, men jeg har den Opfattelse, at man ser lidt forkert paa Tingene, bytter lidt om paa dem. Da Loven første Gang blev gennemført, tilbød man Landbruget at skabe Mulighed for højere Priser for Kreaturerne under Forudsætning af, at ikke de aller-